

V
KRNANY u NETVORIC.
v

DVORÁK JARLE

KAPITOLA ČTVRTÁ, ČÁST PRVNÍ

KRŇANY

Foto v úvodu: Bohumil Kudrna ze Slapnice kolem roku 1930, foto Dvořák, Davle.

Pohled na Krňany z jihu.

Mapa: Povinné císařské otisky v měřítku 1:2 880 zachycují stav v době mapování,
tj. 1826–1843, Čechy.

DO HISTORIE VSTUPUJÍ KRŇANY, TELETÍN A TŘEBSÍN

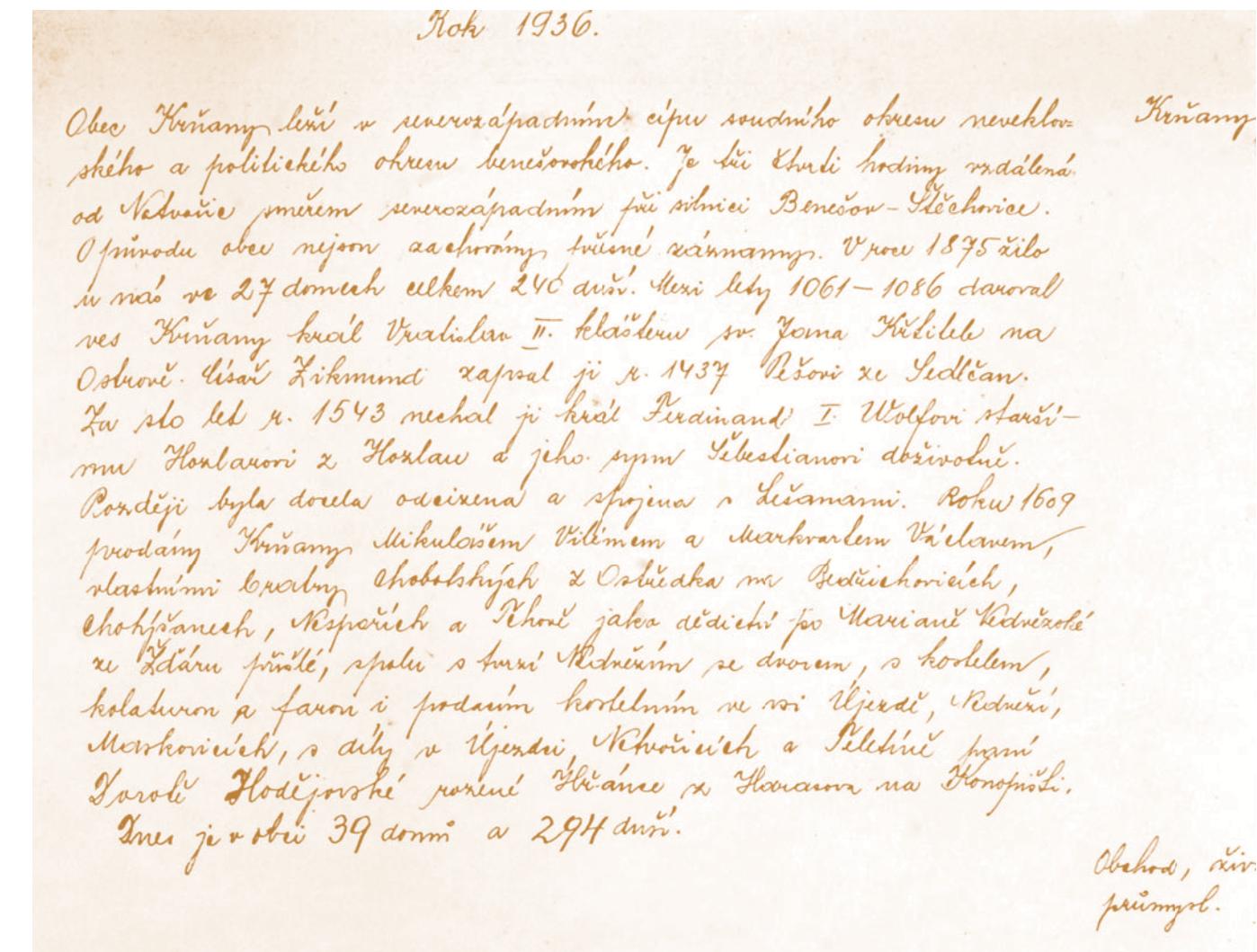

Krňany, obchod s koloniálním zbožím Františka Pertlíka, který byl zastřelen za II. světové války. Obchod převzala jeho dcera Zdena Dvořáková, čp. 10. Obchod měl velmi zajímavý vstupní portál.

Z pohledu historických pramenů jsou z trojice uvedených obcí nejstarší **Krňany**. Podle Antonína Profouše a jeho Místních jmen v Čechách (Praha 1949) byla nejstarší zmínka o Krňanech učiněna v listině českého knížete Vratislava II., (zmínka není přímo datována a tak je možné její zařazení určit jen dobou vlády knížete mezi lety 1061–1085), kterou klášteru na sv. Jana Křtitele na Ostrově tuto ves dává darem.

Třebsín, přelom 19. století.

Původní kronika Krňan.

vysvětlují jazykovědci takto: jméno Krňany znamená „ves lidí Krnových nebo Krňových“. Doklady z let 1227 (Kirnaz) a 1233 (Krinas) mají starý lokál „Krňas“ znamenající „v Krňanech“ (Profous, II, 1949, s. 411).

Teletín se v písemných historických pramenech poprvé připomíná v roce 1379 (v soudních spisech pražské konsistoře). Ves byla rozdělena mezi několik vladických rodů, a proto jsou z dnešního pohledu vlastnické vztahy a obtížně rekonstruovatelné. Část patřila patrně také pražskému arcibiskupství.

(Rozdelení vsi trvalo ještě v 16. století, kdy část patřila k Nedvězí a část ke Tloskovu.) Teleta znamenalo buď Teletův, tedy Teletův dvůr, nebo vzniklo z nadávky „tele“ s významem „hlupák“.

Husitské války pak přinesly vedle ničení i změny vlastnických vztahů, které došly opět změn v po bělohoranském období.

Krňany, třicátá léta.

Z konce 14. století se také datují první zmínky o **Třebsínu** a ostrovský urbář uvádí také odvody z Třebsína (měl o tři lány více a bylo tím pádem i více poplatníků), tedy: Havel, Maříček, dva Klimentové, Soběhrd, Petr, Smetana Ješek, Matěj, Jindřich a Mikšík. Od osobního jména Třebsa je odvozeno místní jméno Třebsín a znamená Třebsův dvůr (Profous, IV, 1957, s. 367).

Stanislav Kasík, Heraldická kancelář „Dauphin“

OBEC KRŇANY SE SKLÁDÁ ZE TŘÍ MÍSTNÍCH ČÁSTÍ – KRŇANY, TELETÍN A TŘEBSÍN.

Z pohledu historických písemných pramenů jsou „nejstarší“ Krňany (Antonín Profous, *Místní jména v Čechách*, II, Praha 1949, s. 411 – Krňany; IV, Praha 1957, s. 321 – Teletín, s. 367 – Třebsín; dále jen Profous). Nejstarší zmínka o Krňanech byla učiněna v listině českého knížete Vratislava II., kterou benediktinskému klášteru sv. Jana Křtitele na Ostrově daruje vsi Krňany, Všetice a Nové Sedlo (villam

Krňany, cesta od Slapnice. Nová silnice se stavěla v období 1933–35 do Teletína a Vysokého Újezdu. Dvě postavy jsou u odbočky do Marše a dál do osady Red River a Proudy již na březích Vltavy. Údajně tudy také procházela husitská vojska na Prahu.

Chrynanus – Codex diplomaticus et epistolaris Regni Bohemiae, Tomus I., Pragae 1904–1907, č. 83, s. 89; dále jen CDB). Uvedená listina se nezachovala, ale o darování knížete Vratislava se zmíňuje listina krále Přemysla Otakara I. datovaná 17. 1. 1205 a potvrzující ostrovskému klášteru jeho statky (viz níže). Časové zařazení předpokládané Vratislavovy darovací listiny je tedy jen rámcové a vymezené lety jeho vlády jako knížete, 1061–15. 6. 1085. 15. 6. 1085 je datum jeho pražské královské korunovace, ale králem se stal již 20. 4. 1085 v Mohuči, po korunovaci z rukou císaře. Jako král je Vratislav I. (Marie Bláhová, *Historická chronologie*, Praha 2001, s. 622).

V pořadí druhou zmínu o Krňanech přináší listina krále Přemysla Otakara I. datovaná 17. 1. 1205. Král

konfirmuje klášteru na Ostrově práva, platy a darování. Součástí listiny je zmínka o darování vsí Krňany (Chrynanus), Všetice a Nové Sedlo knížetem Vratislavem (CDB, II, Pragae 1912, č. 359, s. 379–383). Listina se nedochovala v originále, ale jen v opisech (například v archivu v Třeboni). Historiky je považována za falzum ze 13. století. Její obsah však je vnímán jako odrázející majetkové poměry ostrovského kláštera ve 13. století.

Změnu ve vlastnictví obce Krňany ve prospěch kláštera benediktinek při bazilice sv. Jiří na Pražském hradě potvrzuje nedatovaná listina krále Přemysla Otakara I. abatyši Anežce (králova dcera). Král konfirmuje klášteru držení statků a svobod. V řadě vyjmenovaných vesnic jsou zmíněny i Krňany (Kirnaz – CDB, II, Pragae 1912, č. 378, s. 418–423). Tato listina, stejně jako předchozí, je považována za falzum ze 13. století a byla editorem rámcově zařazena do let 1201–1220 (později bylo časové zařazení listiny upraveno na údaj „ok. 1227“ (Profous, II, 1949, s. 411). Tato „listina“ je uložena ve vídeňském dvorském archivu. Její označení falzem je relativní (viz další listina papeže Řehoře IX., z 2. 7. 1233).

Papež Řehoř IX. vydal 2. 7. 1233 listinu, kterou klášteru sv. Jiří na Pražském hradě potvrzuje držení všech statků a svobod. Ve výčtu vsí patřících klášteru jsou zmíněny i Krňany (Krinus – Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae, Pars I., Pragae 1855, č. 810, s. 379–381; dále jen RB). Tato listina se zachovala v originále (Rakouský státní archiv, Vídeň) a velice pravděpodobně je v souvislosti s předchozí listinou, která je označována jako „falzum“. Lze mít za to, že potvrzení Přemysla Otakara I. pro klášter sv. Jiří na Pražském hradě, předcházelo potvrzení papežskému a to se opíralo o znění listiny krále. Taková domněnka je možná na základě porovnání obou listin. Díky shodnému řazení jmen jednotlivých vsí lze mít za to, že jedna z listin měla předlohu v té druhé. Pak označení „falzum“ pro listinu Přemysla Otakara I. by mělo zřetelné limity – originální listina zřejmě existovala, jen se do dnešních časů nedochovala.

Držení Krňan klášterem sv. Jiří na Pražském hradě bylo jen dočasné. Na počátku 14. století byla ves opět v držení ostrovského kláštera. To potvrzuje listina papeže Klimenta V. z 13. 12. 1310, kterou klášteru sv. Jana Křtitele na Ostrově potvrzuje držení statků a svobod. Krňany jsou ve výčtu celé řady vsí zmíněny pod jménem „Kirneni“ (RB II., Pragae 1882, č. 2243, s. 971–972). Listina vedle vsi Krňany zmiňuje také následující vesnice z jejího okolí na obou březích Vltavy a Sázavy: Libeň, Okrouhlo, Březová, Oleško, Záhořany, Petrov, Sázava, Píkovice, Hradištko, Třebsín, Hostěradice, Maskovice, Všetice, Ouštice, Soběšovice, Neštětice, Zaječí, Blažim, Nahoruby, Bělice, Keleč, Nebřich, Loutí, Třebenice, Štěchovice, Masečín, Hvozdnice, Bratřínov, Bojanovice,

Krňany, Brabcovna, na jejím místě byl postaven v letech 1973–74 v Akci Z obchod se smíšeným zbožím.

Krňany, pohled z Marše na Slapnice. Ve spodní části města, označovaného v Marši vznikla v období 1925–26 osada Red River.

Měchenice, dvůr Řeň a přívoz v Čakovicích. Dále listina zmiňuje další vsi, statky, kaple a klášterní proboštství na horní Vltavě u Zátoně, u sv. Jana pod Skalou, u Domažlic, ve Slaném atd. V době předcházející vydání této listiny zřejmě došlo k dohodě představitelů obou klášterů o směně některých klášterních statků. Ostatně, jak ostrovský, tak i svatojiřský klášter, patřily do jednoho řádu benediktinů. V této listině je také činěna první zmínka o Třebsínu (Trsebin) zachovaná v písemných historických pramezech.

Krňany patřily ostrovskému klášteru již natrvalo, jak potvrzuje klášterní urbář sepsaný v roce 1388 za opata Mstislava. Urbář registroval platy, které klášteru příslušely z jednotlivých vsí a od jednotlivých hospodářů (Decem regista censuum Bohemica, edit. Josef Emler, Praha 1881, s. 53; dále jen DRC). Z Krňan bylo placeno z pěti a půl lánu po 35 groších z každého z nich v jednom termínu. S tím byla spojena povinnost dvou dní práce s potahem na dvoře v Řeni a odvod naturálních dávek v podobě vajec a kuřat (DRC, s. 57). Zápis také jmenovitě uvádí poplatné vlastníky lánu – Vacek, Jenek, Beran, Jakub, Beneš, Řeháč, Vítek, Mikuláš syn Slaviborův. Seznam poplatníků nám umožňuje poznat po jménech nejstarší poznatelné obyvatele vsi. Celková suma z Krňan pak byla 6 kop, 40 grošů a 6 halířů (DRC, s. 62).

Ostrovský urbář uvádí také platy ze vsi Třebsín (Trzebsin). Bylo odváděno z devíti lánu ve dvou termínech – o svátku sv. Jiří a sv. Havla – vždy po 18 groších z každého lánu. Vedle toho byla stanovena povinnost dvou dní práce s potahem na poplužním dvoře v Řeni a naturální dávky –

šest kuřat někdy v době mezi svátky sv. Martina (11. 11.) a Narození Páně (24. 12. – Vánoce; DRC, s. 58). Jak je patrné, tak Třebsín byl větší než Krňany o více jak tři lány. I zde byl vytvořen jmenovitý seznam všech poplatníků. Byli to – Havel, Maříček, Kliment „Chilca“, Soběhrd, Petr, Kliment Racek, Smetana Ješek, Matěj, Jindřich a Mikšík. Ti úhrnem platili ročně 5 kop a 24 grošů (DRC, s. 62) – tedy méně jak v Krňanech.

Teletín se v písemných historických pramezech poprvé připomíná v roce 1379 a je zmíněn v soudních aktech pražské konzistoře (Profous, IV, 1957, s. 321). Ves byla rozdělena mezi několik vladických rodů a z dnešního pohledu jsou vlastnické vztahy značně nepřehledné a obtížně rekonstruovatelné. Část pravděpodobně patřila také pražskému arcibiskupství, jehož konzistoř v uvedeném roce 1379 řešila nějaký spor. Rozdelení vsi trvalo i v 16. století, kdy část v roce 1563 patřila k Tloskovu a část k Nedvězí (August Sedláček, Místopisný slovník historického Království českého, b. d. a. v. a. 880). V roce 1563 byl držitelem Tloskova a zároveň Neveklova Adam Řepa z Neveklova, který tehdy učinil vklad o svém majetku do Desek zemských. Adam Řepa zemřel v roce 1574 jako poslední člen rodu a po něm dědil Bernard Hodějovský z Hodějova (August Sedláček, Hrady, zámky a tvrze Království českého, XV, Praha 1927, s. 123–125). Nedvězí držel Jan Nedvězský z Nedvězí (+ 1585).

Zásadní změny ve struktuře feudální držby přinesly husitské války. A to zejména na úkor církevních institucí. Klášter Ostrov byl zničen a jeho majetek rozchvácen. V roce 1437 zapsal císař Zikmund ves Krňany a další statky Pešovi

Krňany v polovině 20. století.

ze Sedlčan (Archiv český 2, Praha 1842, č. 278, s. 176; Peša ze Sedlčan je rodové a heraldicky neidentifikovatelná osoba, mně se jeho zařazení nepodařilo). Ve stejné době patřil Třebsín k panství Lešany v držení Jana Řitky z Bezdědic. A Teletín z části k Nedvězí, které měli bratři Zdeněk a Martin z Nedvězí. Mimořádně komplikované majetkové vztahy a příslušenství jednotlivých vsí k různým panstvím, v držení střídajících se vlastníků, ukončilo období pobělohorských konfiskací.

Za účast ve stavovském povstání v letech 1618–1620 byl pokutován Bohuslav Hodějovský z Hodějova na Benicích a Nedvězí. Konfiskační komise ho 3. 11. 1622 odsoudila ke ztrátě třetiny majetku. Vedle statku Býnice (Benice) propadl také statkem Nedvězí, jehož rozsah byl komisi podrobně popsán – „tvrz a ves Nedvězí s dvorem poplužním, pivovárem, 2 mlýny, 7 rybníky, ostrovem ve Vltavě, a vsi Maskovice a Krňany celé, pak dílem vsi Oujezd (Vysoký) s podacím kostelem, Pohoří, Teletín, Lhota a Loutě, též díl městečka

JAHODA VE ZNAKU KRŇAN

Ve vztahu k české komunální heraldice je pozitivní zjištění, že celá rostlina jahodník, resp. jen jahody nejsou součástí žádného českého historického městského znaku a také nejsou součástí žádného novodobého obecního znaku. To znamená, že znak obce Krňany je nezaměnitelný s mimořádnými a výjimečnými vlastnostmi. Dle historických zjištění má jahodník ve znaku francouzské město Arbouze v oblasti Auvergne a samotnou jahodu město Fraisse v oblasti Lyonnais (fraisne – fr. jahoda). V české rodové her-

dice měl v erbu jahodník (jahodový keřík) rod Vesekých z Vesce, jahody samotné Zahrádkové z Turova (Vojtěch Král z Dobré Vody, Heraldika, Praha 1900, s. 122). Symbolika jahod má biblické kořeny. Patří k tzv. „rostlinstvu Mariinu“. Symbolizuje ušlechtilou skromnost a pokoru. Díky trojčetnosti listů má také význam vztahující se k Nejsvětější Trojici (Jan Royt, Hana Šedinová, Slovník symbolů, Praha 1998, s. 84; Gerd Heinz-Mohr, Lexikon symbolů, Praha 1999, s. 79).

Krajina kolem Krňan.

Třebsín, první polovina dvacátého století.

Katastr.

bec Krňany se rozkládá na $49^{\circ}50'5''$ sev. šíř. a $14^{\circ}28'$ vých. dél. v území mezi řekami Vltavou a Lázavou. Naleží k soudnímu okresu neveklovskému a polit. okresu Benešovskému. Farou a postou patří k Netvořicům. V obci ještě jednotřídní národní škola. Katastr obce hraničí na jihu s katastrem obce Teletina, na východě s Lešany, na severu s Třebsínem a Hostěradicemi, na západě s katastrem Teletina a Třebsína. Dříve tvořily katastrální obce Krňany a Třebsín společně místní obec Krňany. Roku 1924 byly obce rozpojeny a staly se samostatnými. Katastrální výměra obce Krňan má 277,0698 ha. Stav výměry z roku 1869 :

Role	Luka	Zahrady	Pastviny	Lesy	Neplod. půda	Celkem ha
151,4618	13,1458	2,0609	16,0533	87,4716	6,8764	277,0698

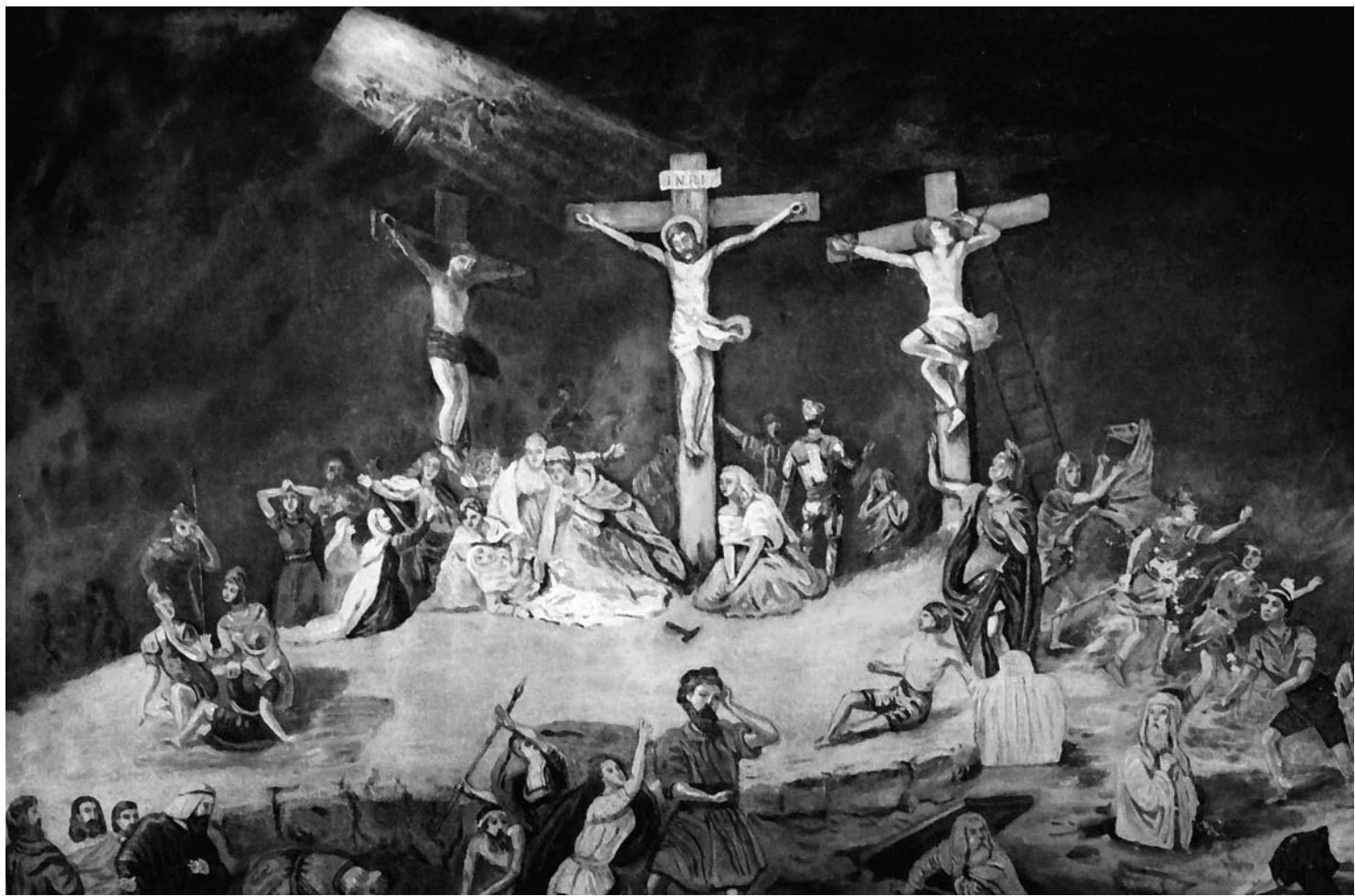
Půda. Všeobecný tvar půdy ještě hornatý. Nejvyšší nadmořská výška katastru ještě 403 m a nejnižší ještě 320 m. V půdě převládá hlina promichaná písčkem. Většině výšiny jsou kamenité s mělkou půdou. Z hornin převládá žula a směrem k Třebsínu se vyskytuje křidlice.

PATRONKA KRŇAN PANNA MARIA

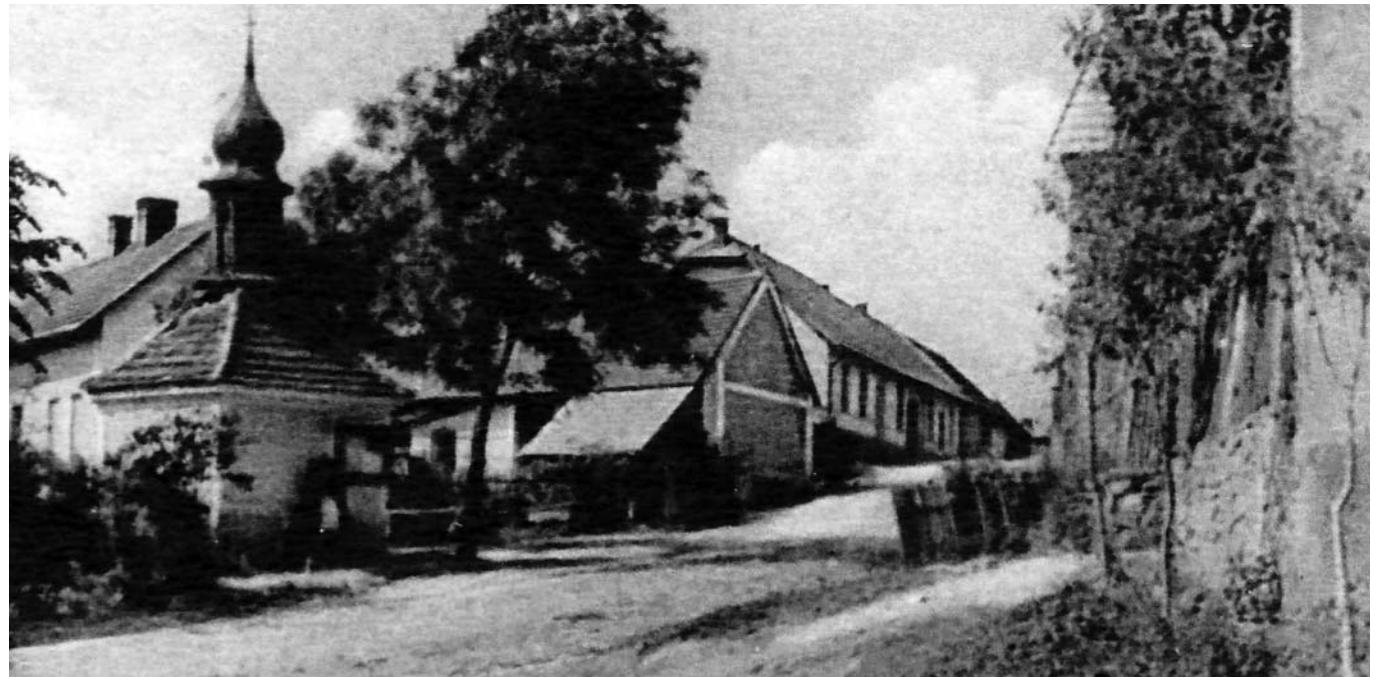
Kaplička z 19. století

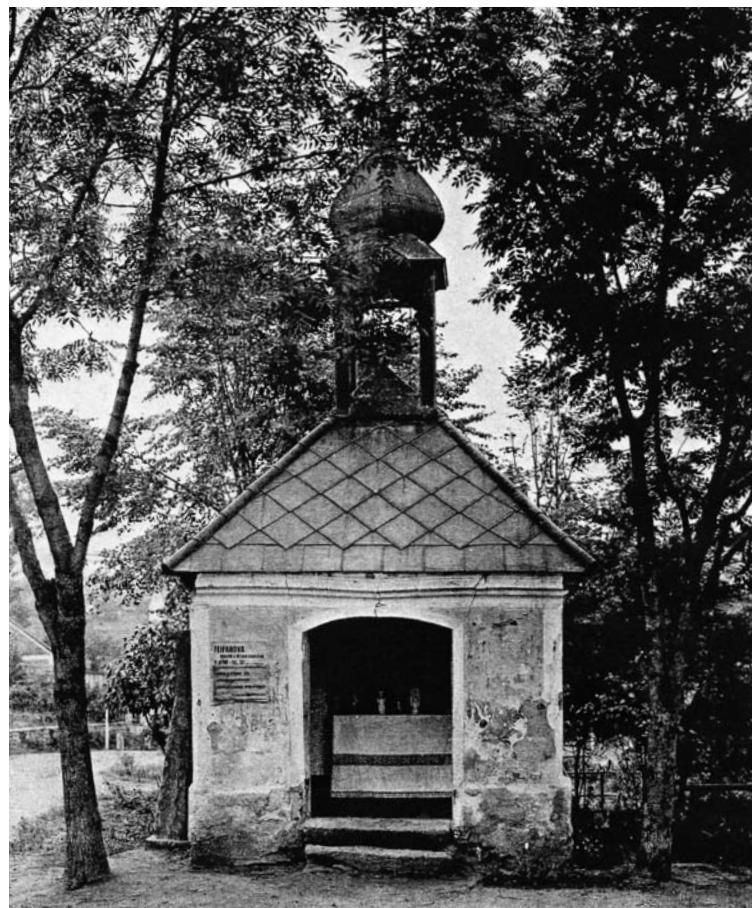
Krňany, kaplička Panny Marie, 19. století.

Krňany, kaplička, čelný obraz kapličky od Rudolfa Váni z rodu újezdských Váňů.

Krňany, kaplička, přelom 19. století, v pozadí první domek, který patřil starému rodu Krňanským, za ním hospoda Zavadilů/Tůmova.

Kaplička v roce 1941. Muzeum Podblanicka.

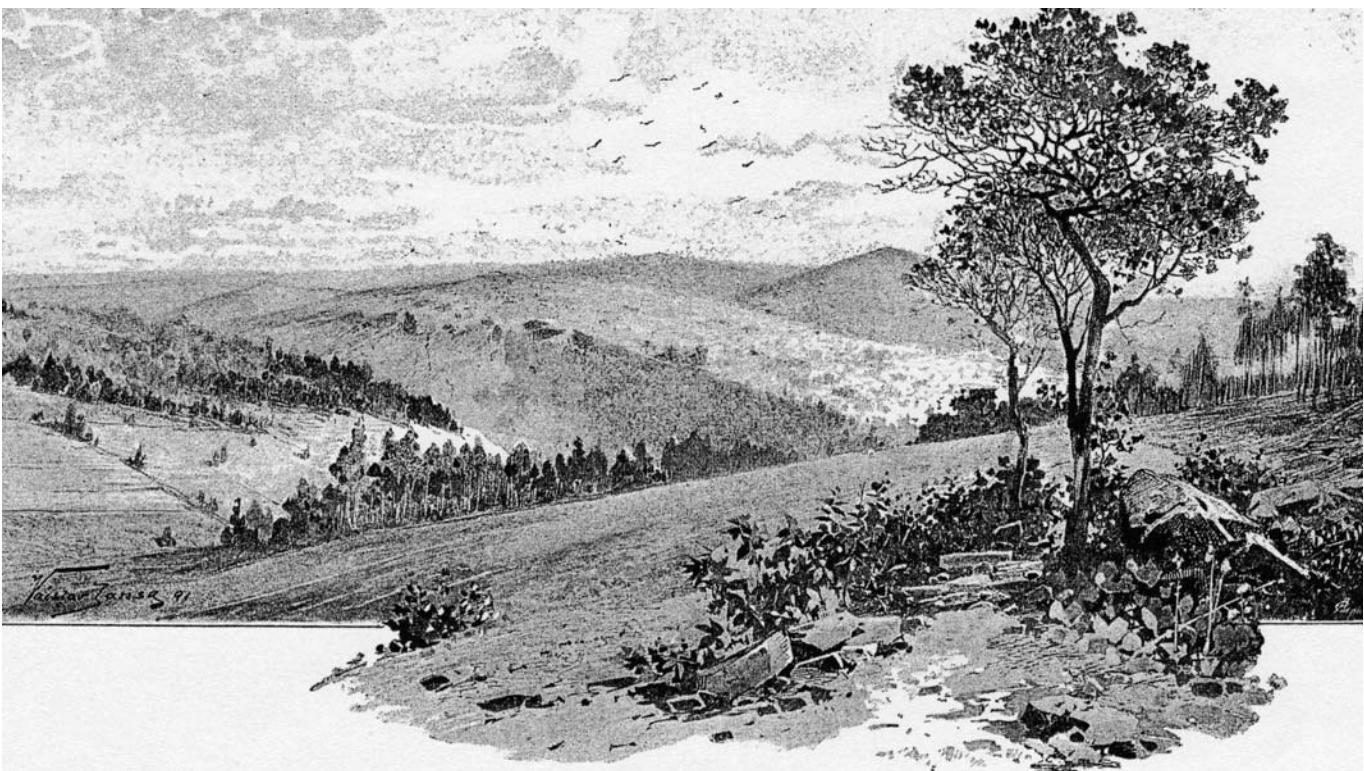
*Mater quid nate: genito me confone gracie.
In genio matris: revider sapientia patris.
Tu nichil nate parer: et tu nichil filia mater.*

Obraz Panny Marie z kancionálu kláštera na Ostrově umístěný do kapličky při oslavách 950 let prvého písemného záznamu o obci Krňany. Faksimile obrazu datovaného do období roku 1200.

OBČANY KRŇAN ZASÁHLA I. SVĚTOVÁ VÁLKA

Před odchodem do I. světové války. Neznámí hrdinové.

Krajina u Krňan, obrázek, který si některý z rekrutů vezl s sebou do I. světové války.

1914 26. června přikazálo některakrakovsko-sázavské dělostřelectvo. Druhý den narukovalo vozechu mlečníků vlnkařů. Ráno nešel nikdo, ale mnoho se. Válka pronášela se ve vlnkách vlnkovařů, kteří hrála přes celého ležat. Líny na vlnkovařích muziky neměly na rukou mlečníků. Počet muziků pocházel zvadlo. Doslova latem a pracovními silami bylo, jen výjaky dešer, a nebo 14-15 letí hoši. Mucho více bylo v obci.

V roce 1914 padli v Libokově:
Padli v libož. Krausíček Závadil hradčanský, ženich v Rusku už v zemeli, pojedl na obrovu kve. Byl majitelem čp. 1. Václav Pihous řezník čp. 39, padl na Rusku bojiště. Peterík Pömer, syn rolníka čp. 12, majitel čp. 19, dosud nevěděl aži pravdu podobně padl na Libštejn bojiště. Václav Brabec syn rolníka čp. 15 padl na Rusku bojiště. Malý Pav kocí čp. 3, dosud nevěděl aži pravdu podobně, padl na Libštejn bojiště. Jiřích Kubiš syn chalupníka čp. 28 padl na Libštejn bojiště. Karel Kubiš řezník a výrobcem káv čp. 35 padl na Libštejn bojiště. Emanuel Puchs obchodník čp. 25 ženich v Libštejn pojedl. Princina ženich umí mučit. Jaroslav Pömer ředník čp. 42 padl na Libštejn bojiště. Krausíček Paděl syn rolníka čp. 43, ženich v Rožemberku na Sytus. Jan Havelka obuvník, byl vychomán jako píšťalka v čp. 47, byl poslán na Libštejn bojiště a ženil se rojenému jednoucemu v Linici. Václav Perlík syn rolníka čp. 10 ženich od manželů houč ve Velkém Bedřichově. Překosník domkář čp. 53 ženich, ženil v Bosně Hercegovině. Krausíček Papínek syn domkář čp. 43 padl na Libštejn bojiště. Josef Novák kocí čp. 19 padl na Libštejn bojiště. Václ. Brabec čp. 15 padl na Rusku bojiště. Po dobu války byl slavoslovem Boh. Kuchma čp. 26.

Původní kronika Krňan, záznam všech obyvatel Krňan, kteří odešli do I. světové války.

STARÉ KRŇANSKÉ RODY

Krňanský rod Bobků

Rodina Bobků z období začátku II. světové války před vystěhováním obce v rámci cvičiště SS.

Dcera hajného Doležala, Anna Doležalová, provdaná Bobková, foto po roce 1905.

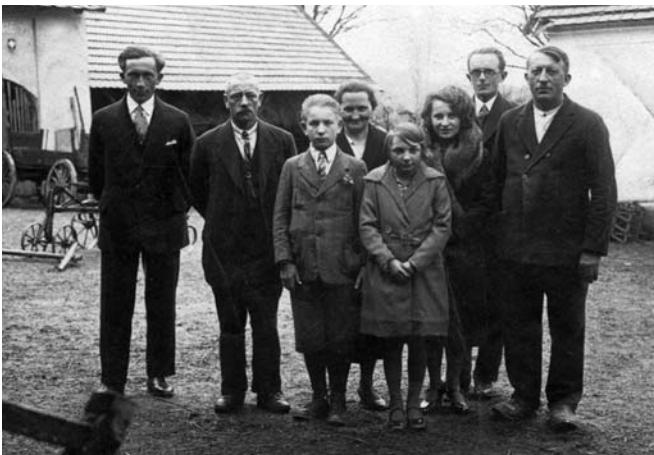
Bobkovi na přelomu 19. století.

Anna Doležalová za svobodna s rodiči, kolem roku 1905.

Družička paní Skalická, provdaná Stibůrková, a mládenec Blahomír Bobek.

Rodina Bobkova z roku 1937.

Dvůr statku rodu Bobků, rok 1911.

Meziválečné dožínky.

Miroslava Bobková ve školním divadle.

Krňanský rod Kudrnů

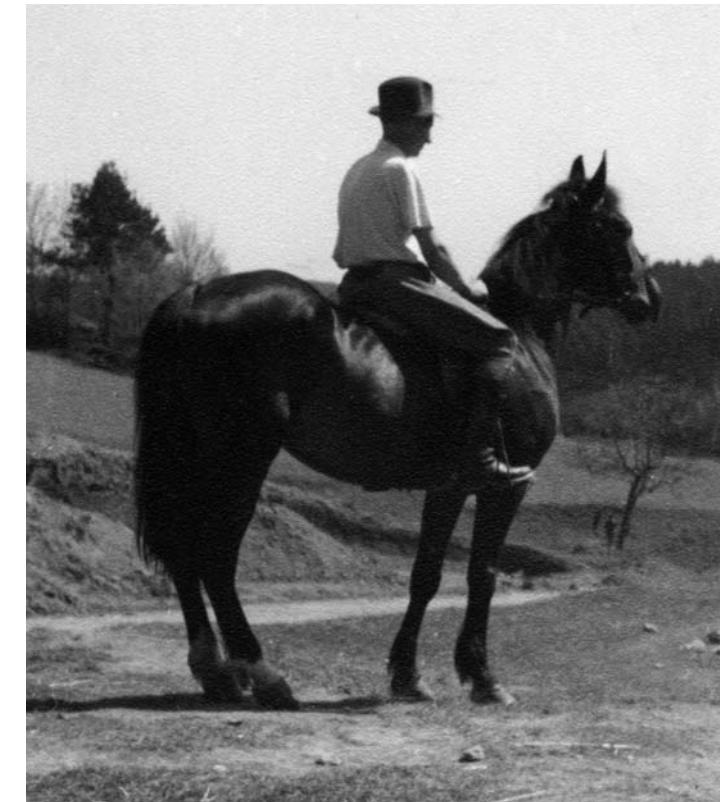
Svázení úrody z Marše pod Slapnicí, kolem roku 1939.

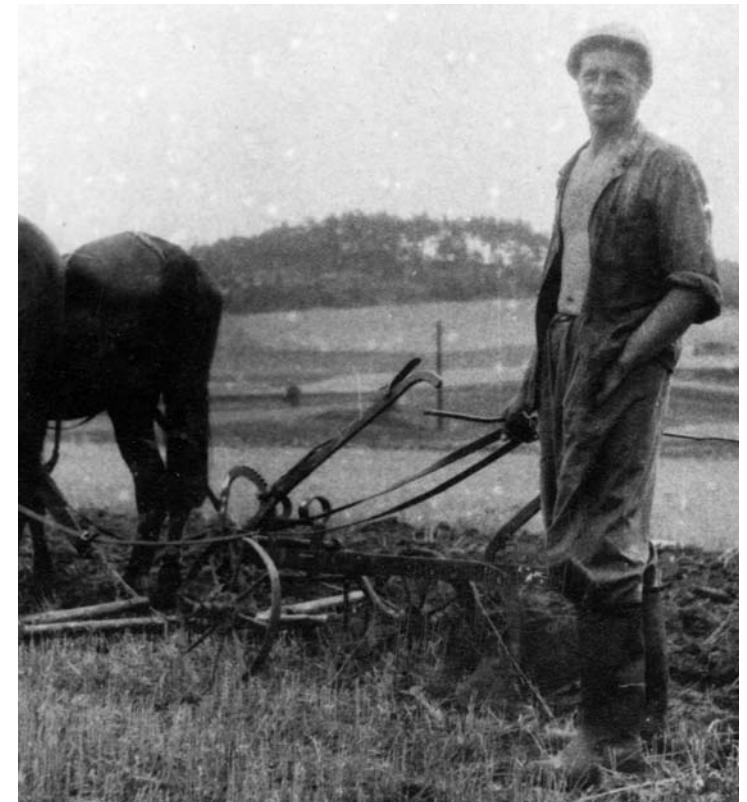
Statek na Slapnici kolem roku 1915.

Statek na Slapnici.

Hospodář Antonín Kudrna, rok 1940, před vystěhováním obce SS jednotkami.

Antonín Kudrna, kolem roku 1940.

Krňanský rod Petrášků

Rodina Petrášků.

Rod Petrášků.

Rod Petrášků.

Pole pod Slapnicí, období kolem 1930.

Rod Petrášků.

Pohřeb Bohumila Kudrnky, krňanského rodu Kudrnů spřízněného s rodem Petrášků.

Statek Jaromíra Petráška na obraze a ve skutečnosti.

Statek Jaromíra Petráška, původní vjezd do statku.

Krňanský rod Stibůrků

Předválečné foto celé rodiny Stibůrkových: František 1893–1958, František syn 1925–1980 vedle něho dcera Marie 1923–1942 a maminka Marie 1893–1963.

Pavel Stibůrek vzpomíná:

„Rod Stibůrků „z křížovatky“ byl pokračovatelem rodu Krňanských, kam se začátkem vzniku první republiky přiženil František Stibůrek (nar. 1893), z rodu Stibůrkových „od Rybníčku“. S ženou Marií (nar. 1893) rozenou Krňanskou měli dvě děti. Františka (nar. 1925) a dceru Marii.“

Ve válečných letech byla rodina vystěhována do Borku u Jílového. Začátkem padesátých let se František oženil s Libuší, roz. Fischerovou, a z tohoto svazku vzešly dvě děti Pavel (nar. 1953) a Libuše (nar. 1955). Jejich rodiny jako celý rod Stibůrků dále žije na původním statku na staré keltské křížovatce. I když již nehospodaří a po přestavbě statek využívají obě rodiny jen k rekreaci.

Mařenka s Františkem a loveckým psem jménem Tref.
Foto přibližně z roku 1929.

Zleva: Josef Krňanský, bratr Marie, rodák z této usedlosti s manželkou Annou. Dále František s rodiči Františkem Stibůrkem a Marií, roz. Krňanskou. Foto přibližně z roku 1944.

Krňany, letecký snímek, r. 2010.

KRŇANSKÁ ŠKOLA

Zápis ze školní kroniky Vysokého Újezda: Dne 25. září 1925 položen byl základní kámen ke stavbě samostatné, jednotřídní obecné školy v Krňanech.

Statek Jaromíra Petráska v roce 1905, kdy byla v Krňanech zřízena expozitura školy z Vysokého Újezdu. Děti tak již nemusely v zimě z Krňan chodit několik kilometrů v plískanicích do újezdské školy.

Krňany, škola kolem roku 1929.

ČESkoslovenská republika					
<u>národní škola smíšená v Křinanech</u>					
<u>okres Benákov kraj Praha</u>					
Škola jednotřídní		Třída	<u>5</u>	Cíllo tříd. výkazu	<u>11</u>
Školní rok 1962./1963.					
VYSVĚDČENÍ					
o prospěchu a chování za I. a II. pololetí					
<u>Ivan Špot</u>			řád. ~	<u>3</u>	postupného ročníku
Data narození: den <u>23.</u> měsíc <u>leden</u> rok <u>1944</u>					
místo <u>Praha</u> okres <u>Praha</u>					
Začíná chodit do národní školy v <u>Křinanech</u> den <u>1. května</u> 1952.					
Pololetí					
I. II.					
Chování					
1 1					
První pohledy:					
Jazyk český					
3 2					
Jazyk ruský					
Vlastivěda					
Učenec a vlastní 2 2					
Učenec o přítomnosti					
Počty a matice					
2 2					
Písni					
2 3					
Kreslení					
1 2					
Hudba a příběhy					
-					
Náboženská výchova					
-					
Hudobní výchova					
2 1					
Tělocvičná výchova					
1 2					

Pořadí	1	2	3	4	5
Nepovinné výslování:					
Zájemce kroužky	1)	—	—	—	—
	2)	—	—	—	—
	3)	—	—	—	—
Zaměstnanci půlky	emigr.	15	9		
	nezemigr.		—		
Vyvrchlení výroku dle	31. ledna 1953	30.6.1953			
Je ☒ schopán postoupit do <i>červené</i> postupečného ročníku. <i>červené</i> 9/2					
 Ředitelka školy	Pořadí	Pořadí přesv.		Pořadí následujících skupin	
	Pořadí	řízení	řízení	řízení	
I.	<i>Edvarda Váňovská</i>	<i>1. ročník</i>	<i>2. ročník</i>	<i>3. ročník</i>	<i>4. ročník</i>
II.	<i>Johanna Horová</i>	<i>1. ročník</i>	<i>2. ročník</i>	<i>3. ročník</i>	<i>4. ročník</i>
<i>Na 1. 1. 1953 je v naší škole klasického typu Scholma.</i>					
STUPNICE ZNAKEM:					
	1	2	3	4	5
Chválit:	velmi dobré	uspokojivé	malé neuspokojivé	neuspokojivé	—
Propudit:	výborný	chrabrlivý	dobrý	dostatečný	nedostatečný
Zájemce kroužky:	pracoval(a) členkou	pracoval(a)	—	—	—

Ivan Špot, jeho rodiče vedli hospodu na osadě Dvacátá míle. Vysvědčení je z krňanské školy z roku 1952.

Školní tabule

**Školáci z Krňan a okolí,
kterí navštěvovali
v minulém století
základní školu
v Krňanech**

Řídící učitel národní školy v Krňanech pan Vávrovský, období 1953–54.

Uprostřed tabla Josef Zvelebil, řídící učitel a dlouholetý kronikář obce Krňany.

HOSPODA U ZAVADILŮ / U TŮMŮ

Dokumentární foto před hospodou Fr. Zavadila roku 1908 s jmenným soupisem obyvatel Krňan před I. světovou válkou, Původní kronika Krňan.

1. Pfeuřil Ant. z Kopečku
2. Brabec Václav
3. Brabec Bohuš
4. Cíčatka Josef
5. Piskáčková Jana
6. Paděšťová Marie roz. Tošnerova ze Suché louky
7. Stibírková Anežka, roz. Pertliková od Kříšku
8. Pertlík Václav
9. Pejková z Krhan
10. Krnanská Františka
11. Burianová
12. Kabeláčová Frant. roz. Zavadilová
13. Papířík Jan z Marše
14. Burian Josef
15. Simáčková Barbora roz. Uhrnová
16. Bartáková Marie roz. Žimrova
17. Bartáková Anežka provd. Hnupová
18. Reháková Anežka roz. Burianová
19. Bartáková Myrije + svobodna
20. Vopáleneská Josefa
21. Cíčatková Anežka roz. Povolná
22. Sýkorová Albiná roz. Uhrnová
23. Stibírková Marie roz. Krnanská
24. Dolejšová Marie roz. Paděšťová
25. Píkousová Růžena roz. Hrábková
26. Kulhavá Barbora roz. Lemochová
27. Krnanská Marie
28. Barták Antonín z Třebíšpa
29. Šebkyná roz. Krnanská
30. Řehináč
31. Cíčková Marie roz. Papíříková z Marše
32. Pfeuřílková Františka
33. Dolejšová Anna roz. Hopová
34. Štoková Růžena roz. Pešková
35. Stastná Anna rozvedená Přesličková, roz. Piskáčková
36. Eliščová Marie, rozved. Nechvátalová roz. Kulhavá
37. Volešáková Anna roz. Kulhavá
38. Sýkorová Božena roz. Rabynáková

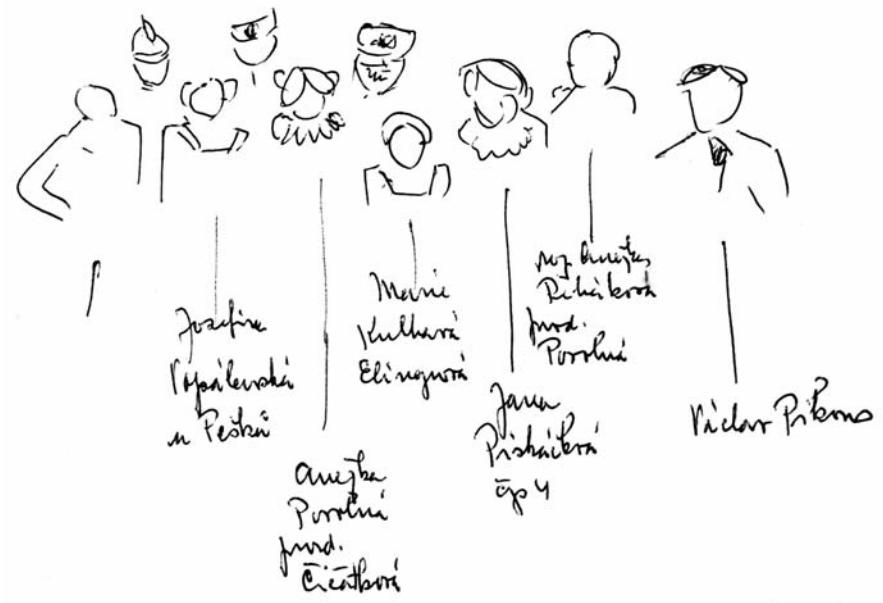
Úprava silnice před hospodou pana Zavadila/ později Tůmova kolem roku 1925.

Zavadilova/Tůmova restaurace po dvě století pokračuje v tradici keltské křížovatky. Místo svou polohou na vrcholu na vrahlu stoupání od řeky Sázavy a na sestupu k řece Vltavě vždy vybízelo k odpočinku.

KRŇANY

A NÁRODOPISNÉ SLAVNOSTI

Unikátní snímek slavnosti z roku 1912 v Krňanech. Popiska s vyjmenováním občanů Krňan. Kronika Krňan, Teletín, Třebsíná.

Národopisné slavnosti roku 1935 za účasti krňanských občanů.

Národopisné slavnosti roku 1935 za účasti krňanských občanů.

KRŇANY ZA II. SVĚTOVÉ VÁLKY

Nouzové přistání 1941

Unikátní fotografie z II. světové války z obce Krňany

Jedná se o stroj Junkers Ju-86 a po přepadení Polska Německem se ukázalo, že tyto stroje jsou horší než He-111 a byly staženy z první linie. V roce 1941 využívaly typ letadla na fotografii německé dopravní nebo týlové jednotky... V případě letadla na fotografii se asi jednalo o nouzové přistání.

Vznik fotografie:

Bohuslav Párys z Václavic se jako malý kluk dozvěděl o pádu letadla v Krňanech a jednu letní neděli v roce 1941 se vypravil s klučky z vesnice podívat na vrak letounu. Při této příležitosti byla fotografie pořízena.

Václav Oktábec z Třebšína vzpomíná:

„Letadlo mělo potíže již nad Třebšínem, pod hospodou u Novotných na skalce dopadl jeden motor a pak se ještě dostal přes kopec a dopadl u dnešního fotbalového hřiště v sousedních Krňanech.“

Kronika Krňan

Zapsal Antonín Piskáček z Krňan, č. p. 8

DOBOVÉ DOKUMENTY Z ARCHIVU MIROSLAVY PELÍŠKOVÉ, KRŇANSKÝ ROD BOBKŮ

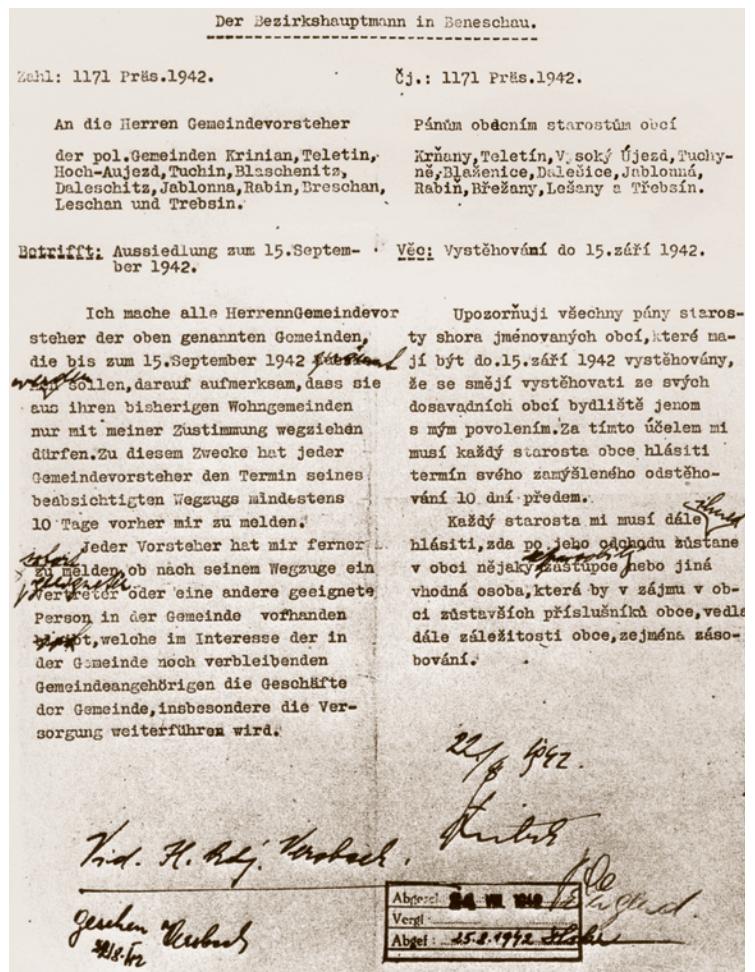
„Viktoria!! Deutschland siegt an allen Fronten! Vítězství!! Německo vítězí na všech frontách.“ Označení, kterým byla za II. světové války popsána celá Evropa. I Krňany na křížovatce.

Po Josefu Bobkovi byl zvolen za starostu obce Krňany František Stibůrek, č. 36 a 28. září r. 1929 převzal obecní úřad. Za jeho úřadování byla postavena silnice Teletín – Šatovka a zregulován potok přes Krňany. V roce 1936 předal obecní úřad Františku Sukovi a tehdy již v Německu se projevoval nedostatek potravin a připravovali se na válku.

V roce 1938 v září byla vyhlášena mobilizace v naší republice. Do čtyřiceti let vojáci musili narukovat. Pak přijel do naší republiky nějaký diplomat z Anglie jménem Runciman a projednával spory s naší Československou republikou a Německem. Dobrovolně bylo Němcům dáno poněmčelé území ve výměře 28 680 km² a 3 653 292 obyvatel. Maďaři nám vzali 11 830 km² a 1 027 450 obyvatel Poláci si vzali. Těšínsko 1 086 km² a 241 698 obyvatel. Nejvíce nám tehdy vzali naší Českou zemi totiž od jihu Jindřichového Hradce k Českým Velenicům, Hory Novohradské, celá Šumava, na západě Český les až k Plzni. Plošina Tepelská, hory Dourovské, císařský les, Krušné hory, část středohoří u Litoměřic, hory Lužické, Krkonoše, hory Orlické, hory Bystřické, většinou samé lesy, kde káceli dříví a o závod vozili do Německa. A pak nám vzali několik tisíc železničních osobních a nákladních vozů, několik set lokomotiv. A Němci se s tím nespokojili a patnáctého března 1939 vtrhli do naší republiky beze vší obrany. Naše vojáky odzbrojili a poslali domů a hned zabrali všecky vojenské zásoby a výzbroj celé československé armády, která byla odhadnutá asi na padesát dva a půl miliardy č. s. k. a prvního září 1939 začala válka

německá s Polskem, 1940 s Francií a Anglií, pak s Jugoslávií, dále s Ruskem a Amerikou.

Nyní naše Česká zem byla pod německou diktaturou. Neválčili jsme s nimi ani proti nim, ale zato jsme museli pro ně pracovat a odvádět dobytek, prasata, mléko, vejce, husy, drůbež a obilí. 15. března 1942 byla vyvěšená vyhláška v naší obci, že se musíme vystěhovat se všim inventárem, mrtvým i živým. Ten nárok občanů k nepopsání. Do 15. září jsme museli být pryč. Byly zřízené vystěhovalecké kanceláře, kde se lidé hlásili po nějakém ubytování. Kde se lidé nestěhovali, měli více místa, museli to pronajmout – a to někde dosti neradi pronajímal – vždy pronajali to nejhorší. Jak pozemky, tak i byty.

Autentický leták, který byl psán ještě špatnou češtinou, datovaný 22. 8. 1942, oznamoval povinnost starostů na prvních vystěhovávacích územích. Sem patřily především Krňany proměňované na SS HOF. Zásobovací statek cvičiště SS.

Tak naši občané z Krňan byli vystěhováni v sedmnácti okresích. Některí se stěhovali dvakrát až třikrát, když nemohli s těmi domácími vydržet. Mnoho věcí se stěhováním zničilo, rozobil, ztratilo a rozkradlo.

Obilí se ve žních posekalo a z polí se vozilo pryč nevymlácené. Kdo to měl blíže, vozilo se povozy s kořmi, kdo to měl dál, byly k dispozici nákladní automobily.

Také se stěhovali naši občané až 100 km ba i více. Nebyla to práce snadná. Veliká starost a námaha, k posledu někteří lidé ani nespali a stěhovali se v noci a nyní ten

Autentický snímek odvážení úrody ze statku rodu Kudrnů na Slapnicku během léta 1942, v době nuceného vystěhování z obce Krňany na Koblasko.

celý plac byl určen pro vojenské německé cvičiště. Mnoho a mnoho vojenských oddílů bylo zde vždy několik neděl na cvičení a odtud jeli na frontu a zase přišli jiní cvičit. Nikdo nesměl na ty zabrané pozemky a vesnice vkrčit pod velkým trestem.

V naší obci Krňany byl z těch lepších pozemků zřízen dvůr a na horších pásli dobytek a byli sem nastěhovaní lidé odjinud, kteří tu práci polní museli dělat. Ti lidé majetky naše nešetřili. Mnoho lidu myslelo, že se již s domovem ne-shledáme a také zase lidé vystěhovaní neztráceli naději, že přijde čas a půjdeme domů zas.

Němci již ku konci války měli hlad a byli utahaní a stále utíkali před ruskou armádou. K posledu se Němci stahovali na Prahu, kterou chtěli rozbit, zapálit a lid vyvráždit, ale Pražané byli velcí hrdinové. Nelekli se a urputně kladli odpor Němcům. Zabírali do ulic, vytrhali dlažbu a nadělali z kamení vysoké hráze, aby na ně Němci nemohli s tankami a pancérovými auty. Pražané se zmocnili jejich vojenského skladiště s puškami a střelivem.

A nyní nastaly hrozné dny, kdy Pražané volali rozhlasem stále o pomoc. Tyto kruté dny byly 6. 7. a 8. května 1945. Všichni jsme očekávali oznamení kapitulace Německa.

V noci na 9. května přesně ve 2 hodiny 10 minut byl přečten historický doklad o bezpodmínečné kapitulaci Německa a prohlášení 9. května svátkem vítězství. Ale

německá armáda generála Šernera (Schörnera) rozkazu neposlechl. Vraždili a bořili Prahu dále až do půl osmé hodiny ráno, kdy přijela první ruská armáda do Prahy.

Seznam občanů z Krňan podle domovních čísel, kde byli vystěhovaní v roce 1942 až do roku 1945

1. Josef Tůma, hostinský, Petrov č. 25 – okres Jílové
2. František Krňanský, Masečín – Zbraslav
3. František Suk, Mirošovice, Ostrov 7 – Kutná Hora
4. Antonín Petrášek, Brtnice č. 11 – Jílové
5. Stanislav Šimáček, Všešimy č. 18 a 50 – Říčany
6. Josef Stibůrek, Davle č. 27 – Zbraslav
7. František Pešek, Všešimy č. 11 – Říčany
8. Antonín Piskáček, Kam. Přívoz č. 110 – Jílové
9. Václav Rabiňák, Kam. Přívoz – Jílové
10. Barbora Rabiňáková, Bratřínov č. 21 – Zbraslav
11. František Petrlík, Okrouhlo č. 35 – Jílové
12. Josef a Blažej Bobek, Hvozdnice – Zbraslav
13. Josef Tošner, Luka č. 38 – Jílové
14. Josef Tošner výměnka, Studený – Jílové
15. Václav Barták, Petrovice č. 13 – Sedlčany
16. Václav Hrábek, Křížkův Újezdec č. 7 – Jílové
17. František Hubička, Kam. Přívoz č. 22 – Jílové
18. František Zikán, Jesenice č. 16 – Praha
19. Josef Luksemburk, Hraštice č. 12 – Příbram
20. Rudolf Tošner, Klečaty č. 18 – Třeboň a ul. Vožice č. 19 okr. Tábor
21. Antonín Adam, v Háji u Netvořic – okres Benešov
22. Jan Rabiňák, Rovina č. 26 – Sedlčany
23. Josef Barták, Petrov č. 21 – Jílové
24. Marie Pertlíková, Babice – okres Říčany
25. Antonín Kudrna, Koblasko č. 2 – Kutná Hora
26. Marie Brabcová, Okrouhlo č. 83 – Jílové
27. Václav Hrubín, Nepomuky č. 24 – Přeštice
28. František Hrubín, Koblasko č. 24 – Kutná Hora
29. František Paděvět, Pabóžek u Štěchovic – Zbraslav
30. Albína Šebková, Krámy u Nov. Knína – Příbram
31. Václav Barták, Skoupá č. 29 – Sedlčany
32. Antonín Barták, Mokřany – Sedlčany
33. Josef a Karel Zima, Kozmice č. 22 – Benešov
34. Jan Stibůrek, Podol – Praha
35. František Stibůrek, Borek č. 1 – Jílové
36. Jan Uher, Krámy a Buková – Příbram
37. Josef Pikous, Křížkův Újezdec č. 5 – Jílové
38. Václav Pikous, Krhanice – Jílové
39. Antonín Dolejš, Jílové č. 193 – Jílové
40. Josef Stibůrek, Všešimy č. 11 – Říčany
41. Václav Stibůrek, Třešnice – Zbraslav

42. Václav Zeman, Podmoky č. 27 – Sedlčany
43. Josef Paděvět, Věřice č. 6 – Benešov
44. Václav Skalický, Okrouhlo č. 67 – Jílové
45. Bohumil Kulhavý, Studený č. 67 – Jílové
46. Jan Heřman, Kytín č. 40 okr. Příbram a Čisovice – Praha
47. František Kulhavý, Štěchovice 114 – Zbraslav
48. Karel Elingr, Štěchovice 114 – Zbraslav
49. František Povolný, Krásná Hora – Sedlčany
50. Marie a Boh. Bartákové, Měcholupy Horní – Praha
51. Rudolf Hubička, Kam. Přívoz č. 22 – Jílové
52. Bohumil Řehák, Krásná Hora – Sedlčany
53. Josef Burian, Jílové – okres Jílové
54. František Novotný, kovář, Velká Lečice č. 19 – Příbram
55. Josef Rákosník, Masečín č. 120 – Zbraslav
56. František Pokorný, Pětihosty č. 41 – Jílové
57. Josef Čičatka, Arneštovice č. 29 – Votice
58. Škola, celý školní inventář byl odvezen ve Vranově – Benešov

59. Václav Kulhavý, truhlář, Luka č. 73 – Jílové
60. Václav Barták, Luka č. 42 – Jílové
61. Josef Kulhavý v Bojových – Zbraslav

Soupis občanů zde napsaný se rozumí tak, že celá rodina napsaného byla vystěhovaná a s ním jinde ubytovaná.

Prošel jsem jen částečně vystěhovaný kraj po převratu od řeky Sázavy, podle řeky Vltavy k Sedlčanům a zpět k státní silnici Votice, Bystrice, Benešov, Poříčí u Sázavy. Podle hranic kraje vystěhovaného každých 200 metrů byla tabule „Vstup zakázán před přísným trestem“. Kraj ten byl jako zakletý a mrtvý, jako by tu ovanula smrt. Němci nejen že přišli s válkou, ale ještě i vyhlazení měli v plánu nás všechn a všechno českého. A právě ten kraj mezi řekou Sázavou a Sedlčany měl být takový výpadní bod. Mělo to být jakési jejich jádro, přímo v srdci Čech.

DOTAZNÍK	
k žádosti o zálohu na náhradu za některé válečné škody majetkové podle dekretru prezidenta republiky ze dne 28. září 1945, č. 82 Sb.	
1 žadatel (jméno, příjmení, prokázavno)	příjmení a jméno <i>Bobek Josef</i> povolání <i>mlynář</i>
	narození obec: <i>Krňany</i> okres: <i>Benešov</i> datum: <i>11/3/1883</i>
2 Bydliště žadatele v době vzniku škody obec: <i>Krňany</i> okres: <i>Benešov</i>	Bydliště žadatele v době vzniku škody obec: <i>Krňany</i> okres: <i>Benešov</i>
	3 Cíl žadatel prokazuje č. státní příslušnost? <i>Občanství legitimací č.</i>
4 Rodina, výdělkové a majetkové poměry žadatele <i>výměnka na náměstku vlastních domů a sklepů. Vše za moje lehké</i>	
5 Kde vznikla škoda a na kdo majetkové věci? <i>Škoda vznikla na náměstku vlastních domů a sklepů.</i>	
6 Kterým významným činem a kdy škoda vznikla? <i>Škoda vznikla vystřelením obec Koblasko okupanty SS.</i>	
7 V jaké výši požaduje žadatel zálohu a k čemu? <i>Koblasko vlastní o zálohu na vlastních domů a sklepů a rakouskou kavou a na opravu pole a lesa.</i>	
C. s. 308.	
Zájem o povolení začátku výstavby	Skoda očekávaná emisemi komisi u ZNV čím
Záloha povolená ve výši	Záloha povolená ve výši

Dobové doklady, rok 1947.

a že si jíž žadatel opatřil (zřídil) náhradní věc za věc odcenou, zařízenou, využitou, získanou nebo ztracenou?	<i>jste jsem mi nenechali</i>
b že uvedl již poloznou věc do dřívějšího stavu?	
c že si může takovou náhradní věc opatřit?	
d že žadatel má pro zřízení nebo obnovu věci k dispozici potřebný materiál i pracovní síly?	
8 Jak je vyzáděno (užitočno, prokázavno)	<i>pohybuj si konopí když buď jde o jinou věc a musíte žádat o povolení a náhradu výhod pohybovat můžete opatřit.</i>
9	<i>z vlastních prostředků nemahu si když konopí.</i>
10	<i>Obdržel jíž žadatel nejakej podzvuk významného povolení k dřívějšímu využití věci nebo vlastnosti na původním stavebním úpravě, přidělenem stavěl koupil a pod? V kladném případě od koho, kdy a kde?</i>
11	<i>žádoucí nemám peněž pokynutí žádat.</i>
12	<i>Zálohu žádám, postupnou ani výpomoc jsem neobházel.</i>
13	<i>Byly žadateli přiděleny náhradní věci nebo nemovitosti (třeba jen do národní správy)?</i>
<i>15/3/1947</i>	
Podpis <i>Josef Pikous</i>	

Už hned v kraji jsou mrtvé domky, ale ten vnitřek – holé čtyři stěny. Jen tu a tam někdo z těch, kteří se vrátili, koutek si chystají v těch zpustošených místnostech. Všechno až do základů je vyrabováno, vykucháno, zničeno. Domky a hlavně tam dál k Třepcínu přes Krňany a dále a dále jsou bez oken, bez dveří, stropy rozpukány, zdě rozpraskány, otlučeny, příčky vybourány, podlahy vytrhány, zahrádky zničeny, ploty spáleny – a tehdy byly tu útulné vesničky. A dnes? – Zpustošení. Holé nic. Ba byly to nepopsatelné scény tehdy, když přišel ten rozkaz, ta esesácká zlovûle, ten

rozkaz – ven! Ti první, kteří se stěhovali, směli si ještě vzít sebou dobytek, nábytek a životy a ti pozdější jenom raneček, trochu toho prádla a šatů a nic víc. Později byly lhůty tak krátké namnoze i hodinové a nebo hned ven! Na rozkaz v noci. A zatím co oni odcházeli se svými ranečky, ta nacistická cháska se tam roztahovala jako doma.

Jak ta mrtvá krajina vypadala. Jako by celé stovky let zde uplynuly. A přece jsou to pouhá tři leta. A ta tři leta stačila, aby se celá ta krajina stala neplodnou sutinou. Lány neobdělané země, tisíce hektarů, 760 čtverečních kilometrů, vše pusté. Ovocné stromy na 80 procent zničeny. Všechno pole zaschlé, umírající, jako by mor přešel tou krajinou, ten jejich esesácký mor. Vyrabováno 210 obcí a osad. A náhrada, kterou dostávali třebas rolníci? Pakatel.

Podrobný rozpis náležitých škod za Německé okupace v roce 1942-1945 vyplňovaném.	
<u>I. Údaje zájemci:</u>	
5 postele s měkkého olívové pro slíhorovní silné poškozeno	Kčs. 1.000
3 poklíně brázdy mohy ušlechting a lach silnou odívu nejedná se kříž obvít podél rostliny můstí	Kčs. 1000
1 hruškový květene obýv. sklo poškále a lach silnou odívu	Kčs. 1000
	celkem Kčs. 4.000
<u>šílý písek:</u>	
All jsem 15 aň jahodových plantáří roční výrob. 5.000 Kčs za 5 roků celkem	Kčs. 25.000
	celkem Kčs. 25.000
<u>Zím' invazí:</u>	
silnice 1 kmavé sláv + roky váha 550 kg --- Kčs. 6.000 removal 1 jalovice 2 roky sláva --- 400 --- 3.500	
silobetok jsem nemil kamen množit a rád pole jsem nemil musel jsem dobýtka odal my	
	celkem Kčs. 9.500
<u>Pole a louka:</u>	
pole o výměře 6 hektarů zaplavováno zapojeností mnoho jsem silnou náduvou samé cesta požádáku	Kčs. 6.000
na louce 36 aň náduváná tří jazy od granátu asi 3x1m -- 1.500 nové zábrání 1.500 m jeh. plantáři na tm 10 zářevic à 500 -- 7.500	
	celkem Kčs. 11.000
<u>Výhromní:</u>	
za silhorování z Křinice do Hvozdnice 26 km a z Hvozdnice do Křinice	Kčs. 4.500
	celkem za výhromní Kčs. 4.500
<u>Nájem:</u>	
za tři roky měsíčně jsem platil 120 Kčs celkem za tři roky	Kčs. 3.320
	Kčs. 3.320
<u>Celkem škody činí</u>	<u>Kčs. 57.320.</u>
	Bobek František Lobkova Lhota

Dobový dokument, soupis škod souvisejících s vystěhováním na statku rodu Bobků.

Jak tu mrtvá krajina vypadala. Jako by celé stovky let zde uplynuly. A přece jsou to pouhá tři leta. A ta tři leta stačila, aby se celá ta krajina stala neplodnou sutinou. Lány neobdělané země, tisíce hektarů, 760 čtverečních kilometrů, vše pusté. Ovocné stromy na 80 procent zničeny. Všechno pole zaschlé, umírající, jako by mor přešel tou krajinou, ten jejich esesácký mor. Vyrabováno 210 obcí a osad. A náhrada, kterou dostávali třebas rolníci? Pakatel.

A nyní, jak těžké jsou znova ty začátky, ba někdo jen začíná s holýma rukama. Vždyť není hřebíku, prkna, cihel, vápna a nikde ničeho, ba ani lidí není, aby pomohli a hlavně řady by měly chápát ba rychle chápát, když se ti lidé na ně obracejí, alespoň to nejnuttnejší poskytnout. Vždyť i ten národní výbor zde začínal s holýma rukama. Všecky kniny a záznamy jsou pryč, není ani kus papíru, není ničeho po doslova ničeho. Ted' ještě jsme i domovskou příslušnost ztratili a s tím jsou potíže.

<p><u>Zírové inverzace:</u></p> <p>odbač 1/ Krávě sloučit 4 roky váha 550kg ----- Kčs 6.000 nemohl 1 galonice 2 roky slava ----- 4.000 ----- 3.500.</p> <p>stoblyk jsem neměl kam umístit a rádové pole jsem neměl musel jsem dobytku odlat proje</p> <p style="text-align: right;">celkem Kčs 9.500</p>	<p><u>Pole a louka:</u></p> <p>pole o výměře 6 kusech zaploctlivé zapojovateli mnoho jsem silně nuly na sami cesta přizpůsobil Kčs 2.000</p> <p>na louce 36arů nuly nařízené tří jsem od granátu už 3x1m ----- 1.500</p> <p>nově založené 1.500 m² jich plantoval na 1m² 10 zareznic a sohal ----- 7.500</p> <p style="text-align: right;">celkem Kčs 11.000</p>	<p><u>Užívání:</u></p> <p>za sléhoráni a Krňau do Krnovnice 26km a z Krnovnice do Krňau Včas 4.500</p>
		<p>V roce 1946 v květnu byla opravená kaplička v Krňanech s přičiněním zdejší mládeže a koupen byl nový zvonek. Roku 1946 dostal hasičský sbor v Krňanech novou motorovou požární stříkačku a roku 1946 v červnu začal jezdit první autobus z Krňan do Benešova. Odjížděl ráno v 6h.20min. z Krňan a navečer přijel v 17h.30min. do Krňan. Nouzová garáž byla pod kůlnou pro autobus v čísle 3 a roku 1947 byla sbudovaná garáž z bývalé Šebkové hospody. Odhalení pomníku padlých ve světové válce 1914–1918 a 1939–1945 v Krňanech v květnu r. 1947. Roku 1945 byla započatá stavba elektriky v Krňanech. Pro nedostatek materiálu po válce a nedbalého podnikatele a pracovních dělníků s velikou námahou byla rozsvícena 19. prosince 1947. A kdyby občané nebyli požádali o pracovní brigádu, tak snad se ta práce protáhla až do roku 1949.</p>

Rok 1947 byl suchý. Nepršelo od konce dubna až do půl istopadu. Velké horko bylo v létě tak, že mnoho stromů ovocných a lesních uschlo. Dobytek nebylo čím krmit, mnoho dobytka se pro nedostatek píce muselo prodat a odporazit. Obilí a bramborů se moc málo urodilo. Pšenice žito a jiné plodiny se dovážely k nám z Ruska, Rumunska a Maďarska. Nebylo pamětníka, aby pamatoval tak veliké sucho, jaké bylo v roce 1947.

Roku 1947 v červnu byl zaveden do naší obce Krňan telefon a hovorna umístěna v čísle 1. v hostinci Josefa Tůmy.

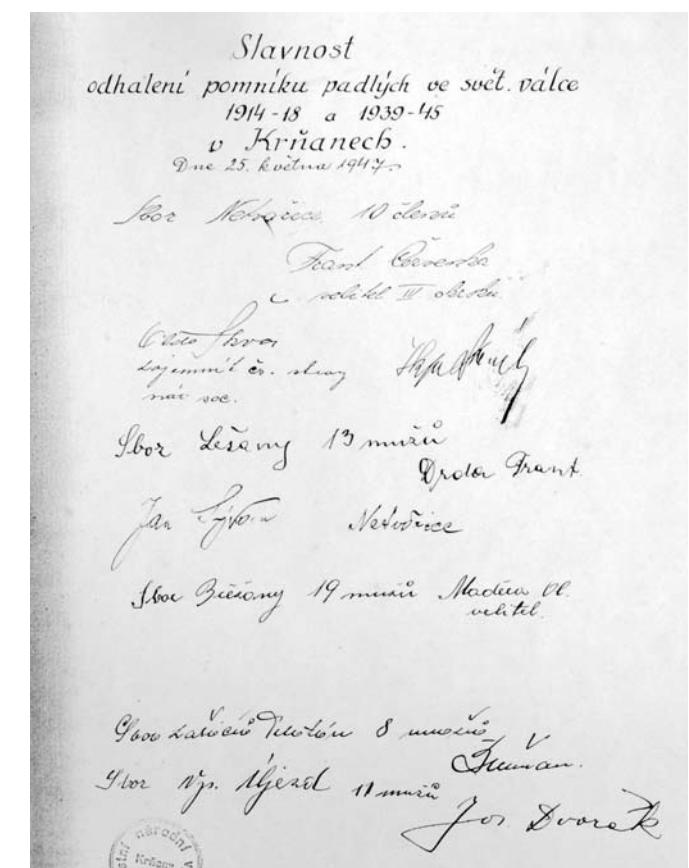
Bývalý statek rodu Suků, kteří se již po II. světové válce do Krňan nevrátili. Po válce zde byl Místní národní výbor a po roce 1989 Obecní úřad. Foto, poválečné období.

Poškození za okupace

Po návratu vystěhovalců do Krňan byla většina stavení zničena, okna, dveře, střechy, ploty rozbity a rozkradeny. Škoda obrovská, která se nedá ani přesně odhadnout. Nejvíce postižené domy: Hostinec čp. 31. téměř úplně pobořen, čp. 24. Fr. Lžičaře k neobývání, dveře, okna a vnitřek úplně zničen, čp. 17 p. Luxemburga v Luhu pobořen, čp. 2. A. Adama zničen, čp. 49. M. Bartákové bez oken, dveří, zařízení zničeno, čp. 27. M Brabcové v rozvalinách, bez střechy, dveří, oken a vnitřku. Ploty dřevěné téměř všude zmizely i zděné ploty a vrata všude pobořeny. Čís. popisné 3. p. Lukutrpela též, ale poněadž se nepřistěhoval a stavení bylo pusté, chátralo a co nebylo zničeno za okupace, bylo rozbito a rozneseno později, takže v r. 1948 jest obytné stavení téměř k neobývání a vnitřek úplně zpustlý bez oken, dveří kamen. střechy zničena.

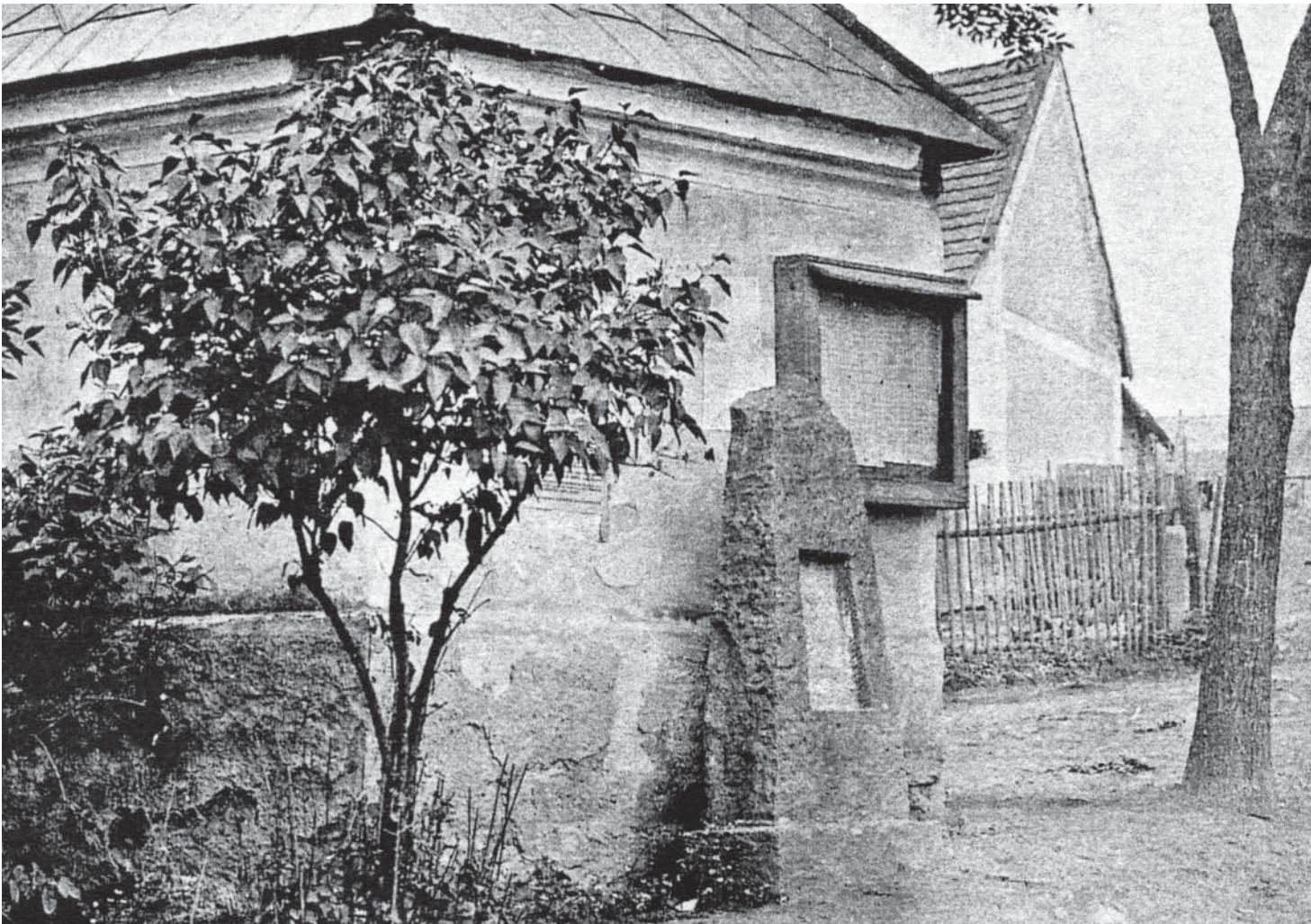
Také škola, ač byla obydlena, velmi utrpěla, poněvadž se o její udržování nikdo nestaral. Od revoluce až do únoru 1946 se v ní nevyučovalo. Teprve 15. února začal zde vyučovat Josef Zvelebil, říd. uč. v. v. z Okrouhla, který byl jak legionář za okupace pensionován a byl požádán zdejšími občany p. V. Kulhavým, Jos. Stibůrkem aj., aby se přihlásil ke službě na zdejší škole. Zdejší občané jej sem zdarma osídlovali svými povozy.

Vyučování započalo na zdejší škole dne 15. února 194
slavnostním způsobem.

Krňany, slavnostní odhalení pomníku padlým v obou světových válkách.

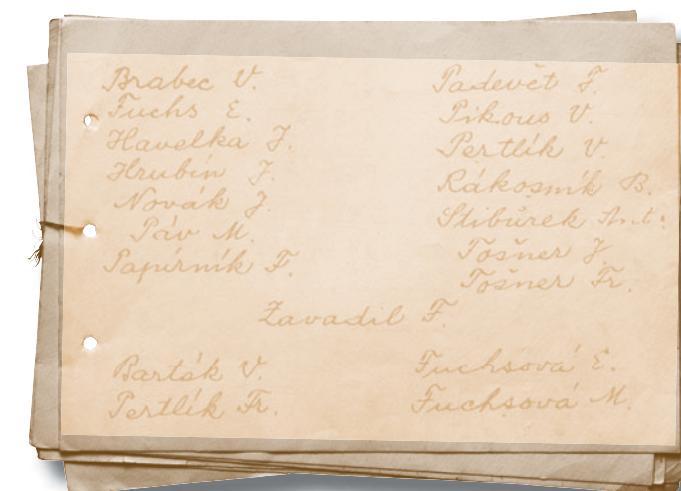
OSUD PAMĚTNÍHO KAMENE VĚNOVANÉHO OBĚTEM I. SVĚTOVÉ VÁLKY Z OBCE KRŇANY

Detail původního pomníku padlým v I. světové válce, který je dnes v základech novějšího pomníku padlým z II. světové války. Rok 1941, Muzeum Podblanicka.

Zahynulí za okupace v II. světové válce

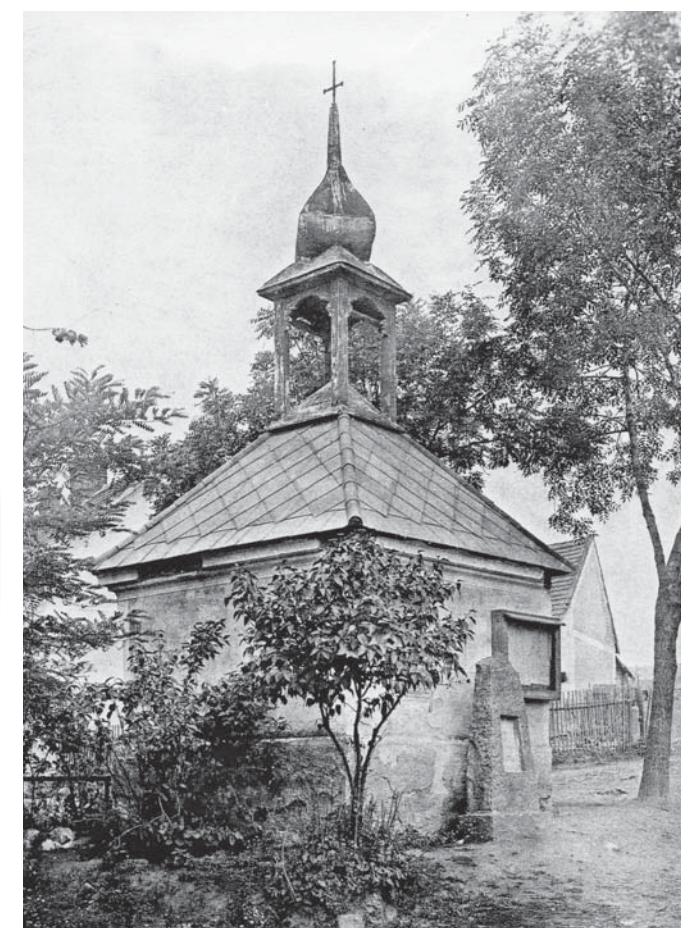
Pod kapličkou postaven byl po první světové válce památník padlých z prostého nepravidelného kamene žulového z něhož byla za okupace odstraněna deska se jmény (na rozkaz německých okupačních armád). V květnu 1947 byl pořízen nový památník a původní kámen položen do základů. Tento nový památník zhotovila firma Zábrodský v Benešově. Na desce památníku uvedena pak jména zahynulých občanův první světové válce a za okupace... Poznámka. Pomníky byly většinou vyvráceny z původních míst a opírány o kapličky. Bylo tomu tak i v Krňanech.

Přepis textu z původní kroniky Krňan s autentickým seznamem jmen padlých spoluobčanů.

Členové SDH Krňany při čestné stráži v roce 2007. Vzpomínková akce k 65. výročí vystěhování obce za II. světové války.

Kaplička Panny Marie v Krňanech s původním památníkem obětí I. světové války. Foto 1941, Muzeum Podblanicka.

Pomník padlým spoluobčanům v I. a II. světové válce vztyčený v roce 1947.